

tage til Følge. Hjemmet kunde nemlig bruges til to Ting, dels til Optagelseshjem og dels til Opdragelseshjem for Drengene, men Værgeraadet i København sætter sig imod, at det benyttes til Optagelseshjem, hvorefter dette altsaa er udelukket, og Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne fraraader at benytte det til Opdragelsesanstalt, hvorefter ogsaa denne Mulighed var udelukket. Der blev samtidig indgivet Andragende til Københavns Magistrat, men da denne heller ikke har ment at kunne tage det til Følge, er det ikke forelagt for Kommunalbestyrelsen. Aarsagen til Modstanden er væsentlig den, at man er bange for, at de Drengene, som anbringes paa Hjemmet, skulle falde i Fristelse, naar de gaa fra deres Arbejde til Hjemmet. Man mener, at et saadant Hjem ikke kan ligge i saa stor en By som København. Personlig har jeg haft Interesse for Hjemmet og beklager derfor, at jeg ikke har kunnet fremme Sagen, men saa daarligt underbygget som den var, ansaa jeg det for ørkesløst at komme med den til Finansudvalget.

Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) kom ind paa det samme Emne, som da han første Gang talte: Urolighederne under Sporvejsstrejken. Jeg skal ikke komme med en detailleret Imødegaaelse, men skal eftersom jeg udtalte mig saa udførligt og begrundet, da jeg havde Ordet, indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem udtaler Sp. 1138: „Hvis Ministeren havde staaet som Aktor mod Politiet, vilde han med de samme Forhørsudskrifter og Rapporter i Haanden have kunnet give et Billede af Politiets Optræden, der var af en helt anden Karakter, og som viste Politiet omtrent i den samme Skikkelse, hvori jeg fremstillede det“. Det lille Ord „omtrent“ betyder dog noget, det giver dog nogen Afvigelse fra den Fremstilling, det ærede Medlem gav, da han første Gang havde Ordet. Men jeg kan sige det ærede Medlem, at selv om jeg havde staaet som Aktor, vilde min Fremstilling have afvejet meget betydeligt fra den Fremstilling, han den Gang gav. Jeg staar her hverken som Aktor eller Defensor for Politiet; jeg har, første Gang jeg udtalte mig, givet en objektiv Fremstilling af Sagen. Skulde jeg have staaet som Aktor,

vilde jeg aldrig have fremsat de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, da han første Gang havde Ordet, thi det vilde have været at forsynde sig mod en af Aktors væsentligste Pligter: at give en virkelig objektiv, med Forhør og Rapporter overensstemmende Fremstilling; det er nemlig efter min Mening en Aktors absolutte Pligt. Jeg ved godt, at jeg paa dette Punkt har en noget anden Anskuelse, end Sagførere, der ere beskikkede til Aktorer, i Almindelighed have, men jeg finder, at min Anskuelse er den rette. Jeg har aldrig i min Virksomhed som Aktor turdet gaa udenfor det objektive, udenfor det i Forhørene fremskaffede, idet jeg havde den Fornemmelse, at hvis en Aktor ved at fremstille Faktum urigtigt fik en Mand dømt, maatte han den Dag gaa fra Retten med en meget slet Samvittighed. Det er ikke Aktors Opgave at søge at faa en Mand dømt, men at fremstille alle de objektive Forhold, som de ere, og indstille Sagen til Rettens Dom. Man vilde gøre ubodelig Skade, hvis man forandrede paa de faktiske Forhold, det har en Aktor ikke Lov til. Nu staar jo det ærede Medlem ikke her som Aktor overfor en Domstol og gør derfor ikke saa megen Skade, som hvis han stod og skulde tiltale Politiet. Men alligevel gør han Skade, naar han i den danske Rigsdag fremstiller Politiets Optræden ved den paagældende Lejlighed paa en Maade, der i den Grad afviger fra alle de faktiske Forhold, som Tilfældet var, da han første Gang havde Ordet. Han havde den fuldkomne rigtige Opfattelse af mine første Udtalelser, at jeg ikke agtede at lade disse Forhold nøje undersøge, og jeg er vis paa, at han vil være mig taknemlig derfor, naar han en Gang faar alle den Sags Akter. Jeg har ikke det ringeste imod at efterkomme den Opfordring, han stillede til mig, at overlade alt, hvad der er fremkommet i denne Sag, til et Udvalg, men det ærede Medlem og de øvrige Medlemmer af Udvalget vilde da sikkert takke mig for, at jeg ikke har fremskaffet mere Materiale, end jeg har; de ville sige: Her er mere end nok. Gudskelov vi ikke have faaet mere at læse. De ville maaske ikke sige det, men de ville i alt Fald tænke det, thi Materialet er ganske overordentligt omfattende.